

De Zaak van Christus bevorderen door:

BIJBELSE PREDIKING

Pastor Kevin Sadler

Het evangelie:

"1 Kor. 15:3-4: 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

"Rom. 4:25: Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.

=====

We hebben een boodschap die gepredikt moet worden, en die ons aan het prediken, of verkondigen, houdt totdat we naar huis gaan om bij de Heer te zijn.

1 Korinthiërs 15:14 zegt:

"En indien Christus niet opgewekt is, zo is dan onze prediking ijdel, en ijdel is ook uw geloof.

Prediken zou tijdverspilling en zinloos zijn als Christus niet is opgestaan. Maar omdat Christus leeft, is prediken niet zinloos. Ons geloof heeft betekenis. We hebben echte hoop en we hebben een boodschap van goed nieuws om bekend te maken.

Het oude gezegde voor prediken is: "Predik niet omdat je iets moet zeggen, maar omdat je iets te zeggen heb". We hebben iets te zeggen omdat Christus leeft. En God gebruikt, door de werking van de Heilige Geest, de prediking van Zijn Woord om zondaars, uit genade, tot Christus te leiden en gelovigen in hun geloof te bevestigen.

Predik het evangelie

"1 Kor. 1:17: Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld worde.

Als "Midden Handelingen" dispensationalisten verdedigen we vaak de ene geestelijke doop onder genade (Ef. 4:5), en daarom hebben we de neiging om ons te concentreren op de negatieve leer van vers 17, dat "Christus mij [Paulus] niet zond om te dopen". Het positieve aspect van waartoe Paulus door Christus was aangesteld, is echter even belangrijk. De apostel Paulus werd door Christus gezonden "om het evangelie te verkondigen". Later in deze brief herhaalde Paulus deze roeping, toen hij schreef:

"1 Kor. 9:16: Want indien ik het Evangelie verkondige, het is mij geen roem; want de nood is mij opgelegd. En wee mij, indien ik het Evangelie niet verkondig!

Om de zaak van Christus in deze wereld, zoals Paulus dat deed, te bevorderen zijn wij, als leden van het Lichaam van Christus, geroepen om het evangelie te verkondigen. Het evangelie verkondigen betekent niet dat je een preekstoel nodig hebt om het te doen. In het oorspronkelijke Grieks betekenen de woorden "het evangelie verkondigen" alleen maar om goed nieuws te brengen, om

blijde tijdingen aan te kondigen. We verkondigen het evangelie op allerlei manieren als we evangeliseren en aldus maken we Christus en Zijn volbrachte werk bekend aan anderen.

Net als de apostel Paulus moeten wij het evangelie verkondigen "*niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld worde*". Hierdoor leren we dat het mogelijk is om het evangelie te verkondigen op een manier dat het geen effect heeft. Vertrouwen op "*wijsheid van woorden*" kan ertoe leiden dat mensen op mensen vertrouwen en hun ogen van Christus afwenden. Maar Paulus wilde niets doen dat de aandacht van de Heiland en de waarheid van het evangelie af zou leiden.

Zo predikte Paulus het evangelie zonder te proberen anderen te imponeren door welsprekendheid; in plaats daarvan wees hij anderen er eenvoudig op om alleen op Christus te vertrouwen. Het is niet nodig om diploma's, training, slimme tactieken of welsprekendheid te hebben om het evangelie te prediken. De kracht ligt in de waarheid van het evangelie, zie Rom. 1:16, en we zijn geroepen om die boodschap getrouw, nederig en duidelijk bekend te maken door op de Geest te vertrouwen.

"Rom. 1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

"Een bepaalde kerk had een prachtig glas-in-loodraam net achter de preekstoel. Het beeldde Jezus Christus aan het kruis uit. Op een zondag was er een gastpredikant die veel kleiner was dan de reguliere predikant. Een klein meisje luisterde een tijdje naar de gast, wendde zich toen tot haar moeder en vroeg: 'Waar is de man die daar gewoonlijk staat zodat we Jezus niet konden zien?' Tijdens de prediking kan Christus worden verduisterd door de presentatie of de inhoud van de boodschap. We zijn echter geroepen om het evangelie te prediken, zodat iedereen duidelijk Christus kan zien en wat Hij door Zijn genade voor ons heeft gedaan.

"1 Kor. 2:1-4: 1 En ik, broeders, als ik tot u ben gekomen, ben niet gekomen met uitnemendheid van woorden, of van wijsheid, u verkondigende de getuigenis van God.

2 Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd.

3 En ik was bij ulieden in zwakheid, en in vreze, en in vele beving.

4 En mijn rede, en mijn prediking was niet in bewegelijke woorden der menselijke wijsheid, maar in betoning des geestes (King James vertaling: des Geestes) en der kracht;

In dezelfde geest als 1 Korinthiërs 1:17 verklaarde Paulus hier dat hij naar de Korinthiërs kwam: "*niet in bewegelijke woorden der menselijke wijsheid*". Paulus vertrouwde niet op verheven woorden van welsprekendheid of menselijke filosofie om zijn luisteraars te overtuigen. Paulus kwam niet als redenaar naar de Korinthiërs; hij kwam als een getuige en verkondigde hun het getuigenis van God.

Het middelpunt van dat getuigenis was de persoon en het werk van Christus: "*Jezus Christus, en Dien gekruisigd*" (1Kor.2:2). Zoals Paulus schreef in zijn tweede brief aan de Korinthiërs:

"2 Kor. 4:5: Want wij prediken niet onszelven, maar Christus Jezus, den Heere....."

Prediking moet gericht zijn op Christus, op Wie Hij is en wat Hij heeft gedaan. En als we het Woord prediken, "prediken we... *Christus Jezus den Heere*", omdat de Heilige Geest een boek heeft geschreven dat helemaal over Hem gaat.

Paulus kwam niet naar de Korinthiërs vol van zelfvertrouwen en zelfverzekerdheid. In plaats daarvan, zoals hij schreef:

"1 Kor. 2:3: En ik was bij ulieden in zwakheid, en in vreze, en in vele beving.

Paulus kwam naar Korinthe nadat hij was geslagen en gevangengezet in Filippi (Handelingen 16:16-24), door vervolging uit Thessaloniki en Berea was gevlucht (17:1-15), en bespot was in Athene (17:16-21,32).

“Hand. 16:16-24: 16 En het geschiedde, als wij tot het gebed heengingen, dat een zekere dienstmaagd, hebbende een waarzeggenden geest, ons ontmoette, welke haar heren groot gewin toebracht met waarzeggen.

17 Dezelve volgde Paulus en ons achterna, en riep, zeggende: Deze mensen zijn dienstknechten Gods des Allerhoogsten, die ons den weg der zaligheid verkondigen.

18 En dit deed zij vele dagen lang. Maar Paulus, daarover ontevreden zijnde, keerde zich om, en zeide tot den geest: Ik gebied u in den Naam van Jezus Christus, dat gij van haar uitgaat. En hij ging uit ter zelfder ure.

19 Als nu de heren van dezelve zagen, dat de hoop huns gewins weg was, grepen zij Paulus en Silas, en trokken hen naar de markt voor de oversten.

20 En als zij hen tot de hoofdmannen gebracht hadden, zeiden zij: Deze mensen beroeren onze stad, daar zij Joden zijn.

21 En zij verkondigen zeden, die ons niet geoorloofd zijn aan te nemen noch te doen, alzo wij Romeinen zijn.

22 En de schare stond gezamenlijk tegen hen op; en de hoofdmannen, hun de klederen afgescheurd hebbende, bevalen hen te geselen.

23 En als zij hun vele slagen gegeven hadden, wierpen zij hen in de gevangenis, en geboden den stokbewaarder, dat hij hen zekerlijk bewaren zou.

24 Dewelke, zulk een gebod ontvangen hebbende, wierp hen in den binnensten kerker, en verzekerde hun voeten in de stok.

“Hand. 17:1-15: 1 En door Amfipolis en Apollonia hun weg genomen hebbende, kwamen zij te Thessalonica, alwaar een synagoge der Joden was.

2 En Paulus, gelijk hij gewoon was, ging tot hen in, en drie sabbatten lang handelde hij met hen uit de Schriften,

3 Dezelve openende, en voor ogen stellende, dat de Christus moest lijden en opstaan uit de doden, en dat deze Jezus is de Christus, Dien ik, zeide hij, ulieden verkondige.

4 En sommigen uit hen geloofden, en werden Paulus en Silas toegevoegd, en van de godsdienstige Grieken een grote menigte, en van de voornaamste vrouwen niet weinige.

5 Maar de Joden, die ongehoorzaam waren, dit benijdende, namen tot zich enige boze mannen uit de marktboeven, en maakten, dat het volk te hoop liep, en beroerden de stad; en op het huis van Jason aanvallende, zochten zij hen tot het volk te brengen.

6 En als zij hen niet vonden, trokken zij Jason en enige broeders voor de oversten der stad, roepende: Dezen, die de wereld in roer hebben gesteld, zijn ook hier gekomen;

7 Welke Jason in zijn huis genomen heeft; en alle dezen doen tegen de geboden des keizers, zeggende, dat er een andere Koning is, namelijk een Jezus.

8 En zij beroerden de schare, en de oversten der stad, die dit hoorden.

9 Doch als zij van Jason en de anderen vergenoeging ontvangen hadden, lieten zij hen gaan.

10 En de broeders zonden terstond des nachts Paulus en Silas weg naar Berea; welke, daar gekomen zijnde, gingen heen naar de synagoge der Joden;

11 En dezen waren edeler, dan die te Thessalonica waren, als die het woord ontvingen met alle toegenegenheid, onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen alzo waren.

12 Velen dan uit hen geloofden, en van de Griekse eerlijke vrouwen en van de mannen niet weinige.

13 Maar als de Joden van Thessalonica verstonden, dat het Woord Gods ook te Berea van Paulus verkondigd werd, kwamen zij ook daar en bewogen de scharen.

14 Doch de broeders zonden toen van stonde aan Paulus weg, dat hij ging als naar de zee; maar Silas en Timotheüs bleven aldaar.

15 En die Paulus geleidden, brachten hem tot Athene toe; en als zij bevel gekregen hadden aan Silas en Timotheüs, dat zij op het spoedigste tot hem zouden komen, vertrokken zij.

“Hand. 17:16-21 en 32: 16 En terwijl Paulus hen te Athene verwachtte, werd zijn geest in hem ontstoken, ziende, dat de stad zo zeer afgodisch was.

17 Hij handelde dan in de synagoge met de Joden, en met degenen, die godsdienstig waren, en op de markt alle dagen met degenen, die hem voorkwamen.

18 En sommigen van de Epikureische en Stoische wijsgeren streden met hem; en sommigen zeiden: Wat wil toch deze klapper zeggen? Maar anderen zeiden: Hij schijnt een verkondiger te zijn van vreemde goden; omdat hij hun Jezus en de opstanding verkondigde.

19 En zij namen hem, en brachten hem op de plaats, genaamd Areopagus, zeggende: Kunnen wij niet weten, welke deze nieuwe leer zij, daar gij van spreekt?

20 Want gij brengt enige vreemde dingen voor onze oren; wij willen dan weten, wat toch dit zijn wil.

21 (Die van Athene nu allen, en de vreemdelingen, die zich daar onthielden, besteedden hun tijd tot niets anders dan om wat nieuws te zeggen en te horen.)

“Hand. 17:32: Als zij nu van de opstanding der doden hoorden, spotten sommigen daarmede; en sommigen zeiden: Wij zullen u wederom hiervan horen.

Om Paulus bij zijn aankomst in Korinthe aan te moedigen, sprak de Heer tot hem in een visioen en zei hem:

“Hand. 18:9-10: 9 En de Heere zeide tot Paulus door een gezicht in den nacht: Zijt niet bevreesd, maar spreek en zwijg niet.

10 Want Ik ben met u, en niemand zal de hand aan u leggen om u kwaad te doen; want Ik heb veel volks in deze stad.

En dus was Paulus, ondanks zijn zwakheid in het vlees, omdat zijn prediking in de kracht van de Geest was. De zwakheid, angst en beven van Paulus weerhielden hem ervan om op zichzelf te vertrouwen

en zijn vertrouwen in zichzelf te stellen, en het liet Gods kracht door Hem stromen. Dus de toespraak en prediking van Paulus waren: "*in betoning des geestes* (KJV~ des Geestes) *en der kracht*", zie: 1 Kor. 2:4. Paulus was afhankelijk van de kracht van de Heilige Geest. Het waren niet zijn ervaring, talent of bekwaamheid die kracht gaven aan zijn prediking; het was de werking van de Geest door Paulus' geloof en trouw.

"1 Kor. 2:4: En mijn rede, en mijn prediking was niet in bewegelijke woorden der menselijke wijsheid, maar in betoning des geestes en der kracht;

Paulus wist dat predikers geroepen zijn om de waarheid te verkondigen zoals geopenbaard in Gods Woord, zie 2 Tim. 4:1-2, wetende en vertrouwend dat de Heilige Geest door Zijn Woord werkt.

"2 Tim. 4:1-2: 1 En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden.

2 Want de mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatzinnig, hovaardig, lasteraars, den ouderen ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig.

Als resultaat van het getrouw verkondigen van het Woord, op geestelijk niveau, had Paulus' prediking kracht. En de Heilige Geest gebruikte de prediking van Paulus krachtig om mensen te bereiken voor Christus en om hun leven en harten te veranderen. Paulus benadrukte of stelde geen vertrouwen in de methode van zijn prediking, maar zijn vertrouwen was veeleer in de boodschap van het kruis.

De prediking van het kruis

"1 Kor. 1:18: Want het woord des kruises is wel dengenen, die verloren gaan, dwaasheid; maar ons, die behouden worden, is het een kracht Gods;

De boodschap die Paulus bekendmaakte was "de prediking van het kruis". Het evangelie voor vandaag is de prediking van het kruis. Het woord 'prediken' in dit vers is het Griekse woord 'logos', wat "een woord", onderwijs of: "wat wordt verklaard", betekent. De prediking van het kruis betekent alles wat betrokken is bij het kruis, de totale, verzamelde leer, zijn boodschap en waarheid.

Aan de apostel Paulus was de prediking van het kruis toevertrouwd, want door de openbaring van de verborgenheid leren we over de volmaaktheid en de voordelen van het kruis. De boodschap van het kruis vertelt ons wat God de Vader zegt over Hem:

"2 Kor. 5:21: Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

De prediking van het kruis leert ons dat Christus alles heeft gedaan wat nodig is om ons te redden, dat we alleen door het geloof gered zijn en de vergeving van al onze zonden hebben, en dat we verlost zijn en het eeuwige leven als een gratis geschenk hebben.

Deze boodschap van het kruis is: "*voor hen die verloren gaan*" echter "*dwaasheid*". "*Zij die verloren gaan*" zijn degenen die zonder God of Zijn leven zijn. Het Woord leert dat zonde de dood tot gevolg heeft, zie Rom. 6:23.

"Rom. 6:23: Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere.

Buiten Christus is de ongelovige "*dood in overtredingen en misdaden*". Zie: Ef. 2:1.

"Ef. 2:1: En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden;

Dus wanneer een persoon nog steeds in zijn zonden is, gaat hij verloren en zal hij omkomen. Ze zijn op weg naar de tweede dood van het eeuwige oordeel in de poel des vuurs.

"*Zij die verloren gaan*" zijn degenen voor wie Gods hart breekt, omdat Hij verlangt dat iedereen gered wordt:

"1 Tim. 2:4: Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen.

"Zij die verloren gaan" verwijst naar allen die het evangelie van genade en de leven - gevende boodschap van het kruis niet hebben geloofd. En wij, de kerk, het lichaam van Christus, hebben deze schat in aarden vaten" (2 Kor. 4:7) die getrouw gepredikt moet worden, zodat de verlorenen gered kunnen worden van de toekomstige toorn, zie: Kol. 3:5-6:

"5 Doodt dan uw leden, die op de aarde zijn, namelijk hoererij, onreinigheid, schandelijke beweging, kwade begeerlijkheid, en de gierigheid, welke is afgodendienst.

6 Om welke de toorn Gods komt over de kinderen der ongehoorzaamheid;

Paulus wijst er hier op dat voor de velen die niet hebben geloofd, de boodschap van het kruis "dwaasheid" is. De term 'dwaasheid' in het oorspronkelijke Grieks is *moria*, waarvan ons woord 'idiot' is afgeleid. Het kruis is idiot, absurd en dwaze onzin voor degenen die niet geloven.

De reden dat het voor hen dwaasheid is, is dat ze hun eigen gedachten en wijsheid boven Gods geopenbaarde wijsheid en voorziening hebben verheven. De prediking van het kruis lijkt te vergezocht voor velen in deze wereld, en ze kunnen niet begrijpen dat de dood van één man, op één heuvel, op één stuk hout, op één moment in de geschiedenis de bepalende factor voor de eeuwige bestemming van ieder mens is. Ze vinden het dwaas om te geloven dat een maagd een kind baarde dat zowel volledig God als volledig mens is, en dat Hij een volmaakt, zondeloos leven leidde, onze zonden aan het kruis droeg, stierf en op de derde dag weer opstond.

De boodschap van het kruis past ook niet bij wat de meesten denken hoe het zou moeten zijn als het erom gaat te bepalen of iemand naar de hemel gaat. De mensheid houdt er niet van te denken dat ze goddeloze zondaars zijn die een Redder nodig hebben, en dat hun zonden het vergoten bloed en de dood van Gods Zoon vereisten om hun straf te betalen. Het is voor hen onzinnig dat een Heiland voor hen zou moeten lijden en sterven. Het Kruis laat geen plaats toe voor de verdiensten van de mens, de verworvenheid van de mens, de wijsheid van de mens, de gerechtigheid van de mens, of het ego of de trots van de mens. Daarom wordt het kruis als dwaasheid bestempeld.

Terwijl Paulus in dit vers verder ging, schreef hij: "*Maar ons*" (1 Kor. 1:18). Het '*Maar*' laat een tegenstelling zien, een scheiding. De boodschap van het kruis creëert verdeeldheid binnen de mensheid. De hele wereld kan worden onderverdeeld in één van de twee groepen: "*hen die verloren gaan*" en degenen "*die worden gered*". Zo ziet God de wereld. Hij ziet geen wereldreligies, geloofssystemen of denominaties. Hij ziet degenen die op Zijn evangelie van genade hebben vertrouwd en gered zijn, en Hij ziet degenen die dat niet hebben gedaan en omkomen en in gevaar zijn voor een eeuwig oordeel. Je bent het één of het ander; er is geen middenweg, geen middenweg en geen neutraliteit. Het kruis scheidt de mensheid, de geredden van de verlorenen. De scheidslijn is het kruis.

We vinden twee reacties op de prediking van het kruis in 1 Korintiërs 1:18: het wordt ofwel verworpen als dwaasheid of ontvangen als de kracht van God tot redding. De boodschap van het kruis is voor ons die erin geloven en zich erin verheugen geen dwaasheid; het is diepe wijsheid en de kracht van God.

Het gaat over God, met kracht en genade, die zal voorzien in verlossing van onze zonden, en ons Zijn leven en gerechtigheid geeft op het moment dat we geloven.

“1 Kor. 1:18: Want het woord des kruises is wel dengenen, die verloren gaan, dwaasheid; maar ons, die behouden worden, is het een kracht Gods;

De dwaasheid van het prediken

“1 Kor. 1:19-20: 19 Want er is geschreven: Ik zal de wijsheid der wijzen doen vergaan, en het verstand der verstandigen zal ik te niet maken.

20 Waar is de wijze? Waar is de schriftgeleerde? Waar is de onderzoeker dezer eeuw? Heeft God de wijsheid dezer wereld niet dwaas gemaakt?

In deze verzen verkondigde Paulus dat Gods wijsheid verre superieur is aan die van de mens. In vers 19 citeerde Paulus Jesaja 29:14 om te bevestigen dat de wijsheid van de mens vernietigd, weggevaagd en tenietgedaan zal worden. Het is tijdelijk en zal worden vergeten. Gods wijsheid daarentegen is blijvend en zal nooit vernietigd worden. Het is eeuwige, volmaakte wijsheid. Dus het punt is, welke moeten we vertrouwen?

“Jer. 8:9: De wijzen zijn beschaamd, verschrikt en gevangen; ziet, zij hebben des Heeren woord verworpen, wat wijsheid zouden zij dan hebben?

Wanneer je de wijsheid van het Woord verwerpt, verwerp je ware en eeuwige wijsheid. Het is dwaas om te vertrouwen op de feilbare en steeds veranderende meningen van menselijke wijsheid.

Wanneer we Gods Woord prediken, verkondigen we ware wijsheid, wijsheid die harten en levens verandert door Christus. We bevorderen de zaak van Christus door getrouw Gods wijsheid te prediken zoals geopenbaard in Zijn Woord.

In het licht van het feit dat God op een dag de menselijke wijsheid vernietigt en wegvaagt, werpt Paulus een uitdagende uitdaging: *“Waar is de wijze? waar is de schriftgeleerde? waar is de onderzoeker van deze wereld? heeft God de wijsheid van deze wereld niet dwaas gemaakt?”* Heeft God hen geraadpleegd toen Hij alle dingen uit het niets schiep? Kunnen ze God iets leren? Hadden ze ooit zo'n perfect verlossingsplan kunnen bedenken? Kunnen ze ooit opstaan om Gods eeuwige en volmaakte wijsheid te weerleggen of uit te dagen? Het antwoord ligt nadrukkelijk voor de hand: Nee!

Waar is de wijze? Waar is de schriftgeleerde? Waar is de onderzoeker van deze wereld? Deze vragen zijn in het licht van het feit dat God de wijsheid van de wijzen vernietigt en het begrip van de verstandigen tenietdoet. In het licht van dit gebeuren, betekenen deze vragen op een dag: Waar zijn ze heen gegaan? Ze waren hier een seconde geleden, nietwaar? Wat is er met hen gebeurt? Dit vers benadrukt opnieuw de vergankelijke aard van de wijsheid van de mens.

Gods wijsheid wordt geopenbaard in Zijn Woord, door Zijn Zoon en door het kruis. En door deze dingen heeft God de wijsheid van deze wereld dwaas gemaakt.

“1 Kor. 1:21: Want nademaal, in de wijsheid Gods, de wereld God niet heeft gekend door de wijsheid, zo heeft het Gode behaagd, door de dwaasheid der prediking, zalig te maken, die geloven;

Paulus schreef dat de wereld met al haar zogenaamde wijsheid God nooit heeft gekend. Het bereikte nooit het uiteindelijke doel van het kennen van God. En de mens kan door zijn eigen wijsheid eigenlijk niet tot de kennis van God komen. Integendeel, door menselijke wijsheid wendde de mens zich tot

gemaakte afgoden van goud, zilver of steen, zie Handelingen 17:29. Dit doordringt ons met de grote noodzaak om getrouw en onbeschaamd Gods Woord te prediken.

“Hand. 17:29: Wij dan, zijnde Gods geslacht, moeten niet menen, dat de Godheid goud, of zilver, of steen gelijk zij, welke door mensenkunst en bedenking gesneden zijn.

Ik hou van de tweede helft van 1 Korintiërs 1:21:

“zo heeft het Gode behaagd, door de dwaasheid der prediking, zalig te maken, die geloven;

“De dwaasheid der prediking” betekent de dwaasheid van de gepredikte boodschap. Paulus verwijst niet naar de prediking, maar naar de inhoud van de prediking, dat wil zeggen de prediking van het kruis.

Het behaagt God iedereen te redden die gelooft door, zoals de wereld het ziet, de "dwaasheid" van de boodschap van het kruis. God heeft voor onze redding gezorgd en deze tot stand gebracht op een manier die niemand had verwacht: door de dood aan het kruis en de opstanding van Zijn Zoon. Hoewel het kruis in strijd is met de ijdelheid van menselijke wijsheid en verwaandheid beledigt, redt God degenen die het geloven, wanneer de eenvoudige boodschap van het evangelie wordt gepredikt dat door de wereld wordt bespot en dwaasheid noemt.